

XXIII. évf. 2. szám

2003. október

ZSEBZSIRÁF

A Szent István Egyetem Jászberényi Főiskolai Karának lapja

Ára: 50 HUF - 0,65 Nuyen - 1 db Energon Hocka - 0,50 Birodalmi Kredit - 1,25 Solaris

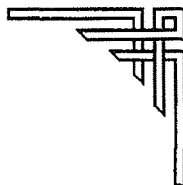
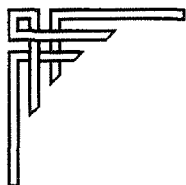
GTFS-BENKŐ

ZsebZsiráf

A GALAKTIKUS
TANÍTÓKÉPZŐ
FŐISKOLAI LAPJA

TERJELMÉNY: 30000
ISITERT NYELVEN

A címlap kizárólag MAGYAR grafikák felhasználásával készült.

Beköszönő

Üdv, kedves olvasó! Idén is kitartottak az anyagi lehetőségeink, így ismét mosolyogva tarthatod kezében legújabb számunkat.

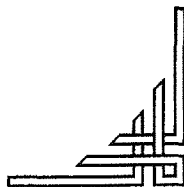
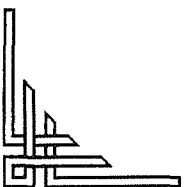
Természetes, hogy most is rengeteg változás történt kicsiny Zsiráfunk életében.

Először is, szomorú szívvel tudatjuk kedves olvasóinkkal, hogy meg kellett válnunk Farkas Edit főszerkesztő anyánktól. (Akit amúgy megtartottunk külügyi tudósítónknak.) Mostantól ezt a felelősségteljes posztot Szalay Gergely apánk tölti be.

Másodszor e helyütt szeretnénk megköszönni mindazok segítségét, akik vették a fáradságot, és cikkeikkel, építő kritikáikkal segítették munkánkat. Persze nem kell megrémülni, hiszen még így is bőven van lehetőség, hogy viszont lássátok gondolataitokat nyomtatott formában. Ehhez nem kell semmi egyebet tennetek, pusztán jelezni ez irányú vágyatok valamelyik szerkesztőségi tag felé és máris lehet gyúrni a billentyűzetet a Pulitzer díjért.

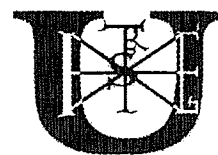
Harmadszor megemlíteném, hogy a mostani címlap egy olyan utópisztikus jövőképet hivatott ábrázolni, ahol mi, veletek karöltve elérjük a több milliós példányszámot. Ennek az eszmének a jegyében dolgozunk már évek óta, és ha olvasod ezt a beköszönőt, akkor máris egy újabb lappal közelebb vagyunk a végső célunkhoz. Köszí!

- a szerk. -

A LAP MEGJELENÉSÉT A KARI
HALLGATÓI ÖNKORMÁNYZAT
ELNÖKSÉGE TÁMOGATTA

ZSEBZSIRÁF

*A Szent István Egyetem
Jászberényi Főiskolai Kar lapja*

Főszerkesztő:
Szalay Gergely

A szerkesztőbizottság tagjai:

Farkas Edit
(Külügyi tudósító)

Fister Vivien

Kolozsvári Dorottya
(Grafika)

Lipták Balázs
(Címlapterv)

Tanárki Dávid
(Fotók)

Vas Csaba
(Szubjektív)

Felelős kiadó:
Szent István Egyetem Jászberényi Főiskolai Kar
Hallgatói Önkormányzat

Levélcím:
Zsebzsiráf, SZIE-JFK
5102 Jászberény, Rákóczi út 55.
Telefon: 06-20/3320-399
E-mail: zsirafzseb@freemail.hu

Megjelenik 200 példányban

Lap eng. szám: III/ISK/141/SZO/1988.

Készült:
Verzál Print Kft. Nyomda, Jászberény

Felelős vezető:
Purda József

A szerkesztőség tagjai
a lapban megjelent írások szellemiségevel
nem minden esetben értenek egyet!

Ki kicsoda?

A közelmúltban beállt változásokra való tekintettel, (mert ugye ki ne tudna róla, hogy nem is egy tisztújító közgyűlés volt) úgy gondoltuk, érdemes lesz ennek következményeit ismertetni veletek. Szeretnénk, ha mindenki számára világossá válna, hogy kicsodák is a tagjai az iskolai diákszervezeteknek, illetve ha megtudnátok, hogy mikor is lehet őket problémáitokkal megkeresni.

A Hallgatói Önkormányzat Elnökségének

(HÖKE) névsora :

Kovács Kíra - elnök
Halász Melinda - alelnök
Kovács Zoltán gazdasági - referens
Mészáros Zsuzsa külügyi - referens
Nemcsok Krisztina tanulmányi - referens
Szalay Gergely kultúr - referens
Molnár Barna sport - referens

A Hallgatói Önkormányzat Elnökségének

fogadóórái:

Hétfő: 17:00 - 18:00 HÖKE
Kedd: 17:00 - 18:00 Halász Melinda
Mészáros Zsuzsa
Nemcsok Krisztina
Szerda: 13:00 - 14:00 Kovács Zoltán
Molnár Barna
Szalay Gergely

A Diákjóléti Bizottság tagjai (DJB):

Lagzi Bernadett DJB elnök
Tanárki Dávid
Hegedűs Aletta

A Diák Jóléti Bizottság fogadóórái:

Hétfő: Lagzi Bernadett 15:00 - 16:00
Kedd: Tanárki Dávid 16:00 - 17:00
Szerda: Hegedűs Aletta 15:00 - 16:00

A Kollégiumi Bizottság tagjai (KOB):

Czompó Judit KOB titkár
Barna Renáta
Gede Norbert
Pálincás Csaba
Jambrik Zsuzsa
Gyenes Eszter
Gyűrűk Gábor

A Kollégiumi Bizottság Fogadóórái:

Hétfő: 18:00 - 20:00 Pálincás Csaba
Gyűrűk Gábor

A másik igen fontos közéleti esemény az általános SZMSZ módosítás volt. Vagyis mind a HÖKE, a DJB, a KOB, a kollégiumi gépterem felügyelők mind pedig a konditerem felügyelők, megváltoztatták a Szervezeti és Működési Szabályzatukat. Ezekről a módosításokról hallhattatok a szeptemberi közgyűlésen. Az újságba hely és igény hiányában pusztán a leglényegesebb részt tesszük közzé, mindanyiótok épülésére. A Hallgatói Önkormányzat Elnökségének *Etikai Kódexe*.

A másik fél emberi méltóságának tisztelete.

A képviselt hallgatók érdekeinek szem előtt tartása.

Udvariasság / hangnem stílus, kontaktus, térközzszabályzás /.

Tolerancia / a másik fél sajátosságainak figyelembe vétele /.

Megbízhatóság, tisztességes munkavégzés.

Becsületesség, tisztesség, morál, pontos tényközlés egymás között.

Korrektesség / egymás munkájának elismerése, el nem tulajdonítása /.

Önzetlenség / másik képviselő segítése /.

Másik fél elismerése / a teljesítmény, munka elismerése /.

Hiteles tényközlés minden irányban.

Minden érintett fél részéről alkalmazkodás a környezet igényeihez.

Másik fél megzavarásának kerülése, ne akadályozzuk egymás munkáját.

Másik fél részére a védekezés lehetőségének megadása.

Önuralom / más sértegetésének kerülése /.

Az érintett bizottságokba tartozó/k/ munkájáról tájékoztassák egymást.

Írott és íratlan szabályok betartása.

A HÖK érdekeinek szem előtt tartása.

Együttműködés országos és nemzetközi szervezetekkel.

Jászsági Antropológiai Műhely

2002 szeptemberében Antal tanár úr az (antropológiai műhely vezetője) azzal az örömteli hírrel állt elő, hogy a SZIE-JFK és a többi kar meghívást kapott a lakiteleki Népfőiskolára, ahol egy nagyszabású tanyakutatáson vehetünk részt.

Októberben már le is utaztunk egy hétre, hogy a kutatást megkezdjük. Igazándiból még nem tudtuk, hogy mi fog itt ránk várni - kutatás? kirándulás? bulizás? unalmas előadások? - de nagy várakozással vágtunk neki a hétnek.

Megérkezésünkkor a meglepetéstől szinte a földet verte az állunk, hiszen a pusztá közepén egy hihetetlen modern, nagy "EU-komfort" komplexum várt minket. A létesítményhez tartozott két vendégház, egy étterem, több előadóterem (mindez persze külön épületekben) és egy uszoda (szaunával, masszázsszal, szoláriummal felszerelve). Nem lennék őszinte, ha nem vallanám be, hogy ez utóbbi épület nyerte el leginkább a tetszésünket.

A SZIE-JFK-ról 16-an vettünk részt a kutatásban. A hétfői napon elkezdődött a várva várt programsorozat, amely előadásokkal és oktatással telt el. Itt érdekes előadásokat hallottunk, amelyeknek a lényege az volt, hogy minél részletesebben megismerjük a tanyavilág történetét, a tanyasi emberek gondolkodását, érzelmi motivációját, és minél szélesebb képet kapjunk erről a rétegről. A hétfői nap gyakorlatilag a fejtágításé volt, a keddi napon már a konkrét gyakorlati munka előkészítése folyt. A feladatunk az volt, hogy kérdőívek segítségével felmérjük és feltérképezzük a tanyavilágban élők helyzetét az Európai Unió csatlakozás tükrében. Milyen előnyei, hátrányai vannak a tanyasi életnek? Mivel foglalkoznak leginkább a tanyán élők? Milyen végzettséggel rendelkeznek? Milyen tradíciókkal rendelkeznek az itt élő emberek? Ilyen és ehhez hasonló kérdéseket tartalmazott ez a kérdőív, amelyet ki kellett töltenünk a tanyán élő emberekkel. Mivel a keddi nap is asztalok és székek között zajlott, a szervezők estére lehetőséget biztosítottak számunkra az uszoda igénybevételére.

Szerda reggel már a kutatás gyakorlati részébe is belekóstolhattunk, ugyanis a tanyákra kellett kilátogatnunk és a kérdőíveket kitöltenünk. A kutatáson résztvevő több mint 150 hallgatót 4 fős csoportokra osztották szét, és minden 4-es csoporthoz egy települést rendeltek. A csoportok munkáját egy helyi koordinátor segítette, akinek az volt a feladata, hogy az általa kiválasztott tanyákra elvigye a hallgatókat és az ottani kapcsolat felvételében segítsen. Itt meg szeretném jegyezni, hogy a szervezők nagyon profi munkát végeztek, ugyanis szerdán reggel a településekről érkezett több, mint 40 autó pontban 8 órakor a lakiteleki Népfőiskolára érkezett. A mi kis csoportunk Jászszentlászló települését és tanyavilágát kapta feladatul. A terepvezetőnkkel nagy szerencsénk volt, mivel a faluban és azon kívül is mindenki ismerte és szerette is. Seres Lajos bácsiról tudni kell, hogy nagyon könnyű vele kapcsolatba kerülni, hiszen nagyon közvetlen és nyitott ember, de meg kell jegyezni, nehéz vele kétirányú kommunikációt létesíteni, mivel az esetek többségében csak ő beszél. Ez a mi helyzetünkben még előnyös is volt, mivel így számos olyan információt, tanácsot, bölcsességet tudtunk meg tőle, amelyre amúgy nem lett volna lehetőségünk. A terepvezetőnk, Lajos bácsi munkáját azzal kezdte, hogy bemutatott bennünket a helyi polgármesternek, aki azonnal partnerként kezelte bennünket, és úgy tekintett ránk, mint akik az ő falujának az előbbre jutását segíthetik. A polgármesternél tett vizit után végre célba vehettük az első tanyát. Mikor oda értünk a helyszínre, akkor jöttünk rá, hogy milyen nagy segítség is Lajos bácsi, mert mind a tanyákra való bejutásnál (minimum 5 kutya és egyéb ragadozók) és mind a kapcsolat felvételében segítségünkre volt. A tanyasi emberekről el kell mondani, hogy nagyon zárkózottak, az idegeneket nem szívesen látják, de ha már egyszer kapcsolatba kerültek valakivel, onnantól kezdve nem tekintik idegennek. Nagyon őszinték, ami a szívükön, az a szájukon. Érdekes és sokak számára ismeretlen világba csöppentünk, amely mindannyiunk szívéhez közel állt. Hiányzott a tanyasi emberekből a rohanás, a kapkodás, az idegeskedés, nagyravágás; azok a dolgok, amelyek a mi modernizálódó világunkat annyira jellemzik. A tanyasi embereket segítőkészség jellemzi, és ez a fogalom életkörülményüktől, pénzüktől független volt.

Szerdán és csütörtökön összesen 8 tanyán jártunk, melyeken állattenyésztéssel és növénytermesztéssel foglalkoztak az emberek, de ebből a 8 tanyából csak 1 volt olyan, amely az Unió csatlakozás küszöbén életképesnek mondható. Ugyanis az Unió olyan minőségi, minőségbiztosítási követelményeket támaszt a mezőgazdasággal szemben, amit ezek az emberek nagyon nagy része nem fog tudni önerőből teljesíteni.

Összességében az 5 nap nagyon hasznos és tanulságos volt mindannyiunk számára. Egy új világot ismerhettünk meg, és olyan élményekkel és ismeretekkel gazdagodtunk, amely mindannyiunk életére hatással volt. Ez a tanyakutatás elnevezésű felméréssorozat 3 részből áll, ebből az elsőt ismerhettétek meg. A további két alkalomról a következő két számunkban olvashattok.

Addig is, ha szeretnél részt venni különböző kutatásokban, érdekel más országok kultúrája, vagy csak nyitott vagy minden újra, akkor hétfőként 15 órától Antal György irodájában (az idegen nyelvi tanszék mellett) megtalálsz bennünket.

Gulyás István, Halász Melinda

Táborról táborra

- külügyi tudósítónktól -

Nyári programajánlat: öt feledhetetlen nap angol cserkészlányok társaságában Tiszavalkon. S ami a legfontosabb egy főiskolásnak: mindössze 5000,- azaz ötezer forintba kerül, ami fedezi a szállást és az étkezést is. (Útiköltségről magadnak kell gondoskodni.) Ha felkeltettem az érdeklődésedet, kiábrándítalak: sajnos ez az ajánlat nem a 2004. év nyarára vonatkozik. Idén volt, augusztus 15-19 között. Mielőtt teljesen kétségbe esnél, egy kis reménysugár azért maradt, mivel jövőre is szerveznek hasonló programot. (Egyébként a plakát idén is ki volt téve a fősulin.)

De kezdjük csak az elején: tavaly az egyik csoporttársam hívta fel a figyelmemet erre a bizonyos papírdarabra, ahol angol- magyar- francia tábor hirdettek. Mivel a 18-30 éves korhatárba még beleestem, és a "Kizárólag lányok és fiatal nők jelentkezését várjuk!" - kategóriába is beletartozom, gondoltam, megér egy próbálkozást. Már csak azért is, mivel nem minden nap találkozhat az ember angol és francia lányokkal olyan szituációban, ahol aktívan gyakorolhatja az adott nyelvet. Na meg azért a programok is felkeltették az érdeklődésemet. Így hát útra keltem.

Augusztus 15-én reggel a Keleti pályaudvaron találkoztam az akkor még számomra vadidegen lányokkal. Fogalmam sem volt, kik ők, honnan jöttek, s mit is fogunk pontosan csinálni a táborban. Aztán az ismerkedés közben egyre több mindent megtudhattam. Az ország egész területéről jött össze a közel 30 fős csapat, hogy aztán az öt napot kellemes környezetben tölthessük el az angol cserkészlányokkal együtt. Persze a végére barátságok is szövődtek, ma is tartom a kapcsolatot az angolokkal is.

Mi történt a táborban?! Természetesen megismerkedhettünk a cserkészlány-szokásokkal és kötelezettségekkel, személyesen átélhettünk rengeteg angol és francia hagyományt, szerveztünk táncházat, játéknapot, hajókirándulást tettünk a Tiszán, de volt akadályverseny is. S ezt mind-mind angolul vagy franciául "lebonyolítva". Véletlenül beleszórtunk egy esküvő vendégseregébe is. Sok okos dolgot lehetett tanulni gyerekekről, gyerekeknek (tanítósoknak kifejezetten ajánlom...), meg persze a magunk szórakoztatására is. S közben sokat nevettünk, jól éreztük magunkat.

Ami leginkább megmaradt bennem arról a pár napról: volt egy titkos barátom, akit a tábor végén persze megismerhettem, de addig apró ajándékokkal lepett meg. Korom sötétben lábaimat két másik lány lábához kötve mászkáltam az udvaron le s fel, csupán azért, mert az nagy poén. De azért az is érdekes próbálkozás volt, amikor krepp-papírba próbáltunk becsomagolni egy egész embert. Nem a papír vagy a lelkesedés volt kevés, de valahogy mégsem sikerült. Amit viszont megtanultam: lufiból kutyát hajtogatni!

Sajnos az újságon keresztül nem lehet visszaadni azokat az élményeket, amik ott értek, de remélem, pár embernek felkeltettem az érdeklődését, és jövőre ők is jelentkeznek a táborba. Nem kell mást tenni, mint nyitott szemmel járni a fősuli hirdetői előtt, vagy figyelemmel olvasni a Zsiráfot, ígérem, hírt adunk a következő táborról. Sajnos még nincs információ arról, hol lesz 2004-ben, és hogy mennyibe fog kerülni. Persze a szervezők igyekeznek minden lehetőséget megragadni, és minimálisra csökkenteni a költségeket.

Ami már biztos: angol cserkészlányok is lesznek, és én is elmegyek, mert jó buli.

Ja! Még valami. Ha esetleg a cserkészlány szóval van némi problémád, nem kell aggódni: ők "csupán" megszervezik, lebonyolítják a tábor, hírt adnak magukról, hogy egyáltalán léteznek, és hogy mit is csinálnak, de az egész nem jár semmiféle kötelezettséggel. Viszont rengeteget lehet tőlük tanulni, amit sok helyen fel tudsz használni az életedben.

Croatia-Stop

Szalay Gergely és Tanárki Dávid (mindkettő éjjel legény és nappalis) egy csicsergő késő tavaszi napon gondolták, hogy jó tényleg igazán jól halad az életük, de mi lenne ha elstoppolnának a hófödte Tibetbe. A terv a megvalósításig ugyan kopott néhány ezer kilométert, sőt, kicsit meg is feledkeztünk róla, de a remény nem halt meg. Hisz kicsivel később már e-képp társalogtunk.

Na, ne viccelj már, hát simán meg lehet csinálni. Elindulunk június 4-én, lemegyünk Dubrovnikig és egy hét múlva már nyugodtan beülhetünk pótszigorlatozni. Az út körvonalai itt nagyjából meghúzódtak. Vagyis egy heti hideg élelem (értsd Glóbusz termék család, na meg ingyencsége a Maggitól), néhány ruhadarab, úgyis mindig fürdógatyában leszünk, térkép, széles mosoly és bizodalmunk a gépkocsivezetőkben.

Első nagylelkű mecénásunk Sándor, aki az ő nővérének a barátja. Szóval ők kitalálták, hogy leugranak egyet pancsolni a sós vízben és ha már úgyis akkor és arra mennek, elvisznek minket egy 800 km-es röpké távon. Mi megköszöntük. Nagyjából két jóllakott napközis ábrázatával tettük meg utunk egy harmadát Zadarig, ahol mindenek tetejébe megvendégeltek a helyi várocska vendéglőjében. Eufóriás naplemente vörös fénye langyította hátunk, miközben első ízben stopra emeltük kezünk. Kis vártatva megtettük stop túránk hivatalos első 50 kilométeres szakaszát, minek végére egy Sibenik nevű település mellett kötöttünk ki. Sibeniknek elbűvölő szépségű autótúja van. Azt itt töltött két órányi meddő próbálkozásunkat, (hogy a vak sötétben észre vesznek, megállnak és felvesznek két félig alvó alakot) egy csodálatosan bolond horvát lány aranyozta be. Hogy ki volt, és mit akart, azt azóta sem tudjuk, de ordibálós, mutogatós stop stílusát örökre megjegyeztük. Némi botorkálás után végülis helyet találtunk a sátrunknak. A nappal első fényeinel egy zsúfolt kisváros kerekedett körénk. Sátrunkból gyönyörű kilátás nyílt egy buszmegállóra, a hosszan elnyúló lakótelepi házakra, és a megannyi sok kis lurkóra, akik mind a sátrunk előtti ösvényen mentek iskolába. Egy kis reggeli, egy kis pakolás, és utána futás le a strandra. És futottunk, és futottunk és eszméltünk, hogy kikötőn kívül óriási tereket és templomokat találunk. Ekkor realizálódott bennünk, hogy bikini lányok helyett itt óváros van. Alig pár óra, és magunkénak tudhattuk a látnivalókat (eddigre Gergő már nagyon kiakadt, hiszen ő benne lenni és nem csak nézni szerette volna a tengert). Körülbelül pont ennyi időbe tellett az is, hogy kijussunk a városból. Számadatokban a helyzet: 12 kilós zsákok (a hátunkon), 42 fokos langy, 32 000 csepp testnedv percenként, és háromszázszorosan cserbenhagyott két stoppos. Mellesleg Sebeniknek kellemes illatú zsúfolt halpiaca van. Hátizsákosan átlagosan harminc perc keresztül vágja magát az embernek a sergő tömegén.

Ám a remény hal meg utoljára. Alig egy óra kényszer mosoly, és egy helyi arc, "Elvis" megszánt minket. Bár beszélni nem tudott, elsőre elég normálisnak tűnt, míg be nem lökte a kazettát. "ZSIZSNYEM ZSIZS-NYEM ROCK ENY ROLL" dübörgött, abban hiba nem volt. Fejvesztve kapkodtuk ki csomagjainkat és vettünk gyors, ám határozott búcsút a "királytól". Itt sem tűnt messzinek a tenger, hiszen csak egy, a völgyben lévő falu választott el minket. Most viszont nem torpantunk meg, nyakig gázoltunk a hűs habokban. Tüdőnk tele szívtuk levegővel és csak lebegtünk a vízen. Király volt. Kis pihi, kis kaja, és vissza az útra. Ugyan elgondolkodtunk azon, hogy vajon nem irtó nagy

pofátlanság e tökig vizes gatyákkal más kocsiába beszállni, de huss, máris felvett egy francia-német pár. Aranyosak voltak. Kedvesek. A légkondi is jól működött. Nekik köszönhetően egészen Splitig eljutottunk. Mosolygós búcsúzás, ki tudja, mit hoz a holnap, és újabb rutin feladatba kezdtünk. Nos, kedves olvasó, tisztázzunk néhány apróságot. Split kiba***túl kú*v* nagy város. Ráadásul ha az elején tesznek ki, át kell gyalogolni az egész ***** városon, hogy a kimenő forgalomban tudjál stoppolni. Gond egy szem sincs. Kemény 1 órás izgalom a zsúfolt városi forgalom ember által soha nem taposott útjain, és máris megérkeztünk a város túloldalára. Itt Dávid egy epilepsziával kezdett háromrészes bábjátékba. Persze ez sem tartott örökké és egy szerencsés stoppal egy óriási dugót sikerült likvidálnunk. És megint lehetőségünk volt végignézni, ahogy a dezsavű megváltoztatja a sofőrök arcvonásait. "Comin guys" szolt egy texasi horvát, és újabb kilométereket tudtunk le. Omissnak hívták a következő állomásunk,

ami egy hatalmas sziklatömb lábánál helyezkedik el. Tehát balról hegy, jobbról tenger. Nyugodt mediterrán hangulatú kis település, hosszú már majdnem homokos tengerparttal. Volt időnk nézelődésre, hiszen lassan ránk sötétedet. Elkezdtük hát táborhelyünket keresni a hegyekbe vezető úton, de adtunk még egy esélyt magunknak. Hiszen kezdtünk kicsúszni az időből, és Dubrovnik fényei még mindig nagyon messze voltak. Amikor megláttuk a lejtő alján prüszkölő úgy 150 tonnás kamiont, azonnal beugrott egy stopos arany szabály: "15 fokos emelkedőn kamion soha sem áll meg!!!". Gondolom kitaláltatok már, innen kamionnal mentünk tovább. Egy újabb üde színfoltja utazásunknak a negyvenes tempó, és a semmilyen nyelvet nem beszélő horvát sofőr. Komolyra fordítva a szót, kíváncsi mindenkinnek, hogy érezze azt a teret, amit egy 1800 méter magas szikla felébe vajt kanyargós út látványa tud nyújtani. Csodálatos és félelmetes!

Az út során óriásplakátokról értesültünk arról hogy a Pápa misét celebrál Dubrovnikban, érkezésünk vélt napján. Első jelei a ténynek akkor mutatkoztak, amikor barátunkat a kamionjával együtt megfordították a Bosznia-Hercegovinai határon. Boszniáról érdemes tudni, hogy a nagy huzavona után végül a tengerből nekik egy 7 kilométeres szakasz jutott, rajta egy várossal, Neummal. Erről a városról pedig annyit érdemes tudni, hogy a maffiavillák és a betontömbök izlésesen váltják egymást, minden második autó 3 ajtós, fekete, lepattant kettes Golf. Rólunk pedig annyit érdemes tudni, hogy a 7 kilométeres szakaszt egy alvással megszakítva szandiban nyomtuk le. Na de pörögjünk fel egy kicsit, különben nem érünk a végére. Tehát: lássunk csodát, ismét felvett a francia-német pár, akik szintén Dubrovnikba mentek. A probléma csak az volt, hogy a túlnyomó többségben római katolikus horvát hívek úgy megtöltöt-

ték a várost, hogy tovább kellett mennünk Cavtatba, a költői fekvésű öbölbe. A pár perces pánik után, miszerint nemsokára otthon kellene lennünk, addig ugráltunk a tengerbe, amíg meg nem fájdukt a fejünk. Röpké áldást szórt ránk a Pápa, miközben 650-nel húzott el mellettünk, úton a reptér felé. Miután megnyíltak az utak előttünk, nem kellett öt perc, hogy az ifjú párt kikiáltssuk háromszoros győztesnek. Ismét felvettek. Vicces volt látni, ahogy a rendőrök és a katonák 30-40-es csoportokban várják a buszt az út szélén. És egyszer csak ott találtuk magunkat az úticélunk kellős közepén. Gazdagon kivilágított óvárosa elvarázsolt mediterrán érzésként ült le bennünk. Ezen a helyen, ahol nem is olyan régen még bombák döntöttek romba rengeteg falat és életet, az emberek fel tudtak állni, és volt erejük újra kezdeni. Most pedig ott tartanak, hogy messze a leggyönyörűbb város messze a környéken.

Hajnalban bedobtunk néhány frissen sült óriási fánkot, majd útnak indultunk kis hazánk felé. Táblánkat megfordítva most már Budapest felirattal álltunk az út szélén. Mi sem gondoltuk, hogy az érdekesebb arcokkal még csak ezután találkozunk. Így például egy izraeli házaspárral, akikkel sok értékes információt váltottunk szokásainkról, kultúráinkról. A végére annyira "összemelegedtünk", hogy elvittek volna magukkal egy szlovéniai cseppkőbarlang túrára, ha nincs az a púp a hátunkon, amit orvosi nyelven szigorlatnak neveznek. Ezután két rendőr drogcsempészeknek nézett, de megnyugtattuk őket. Itt érkezett el Alex ideje, az olasz srácé, akinek bivalyerős Nissanja 500 kilométert repített minket. Útközben Zadarban ismét megálltunk, és ugyanabban az étteremben ugyanazt ettük, mint amit odafelé. Megjegyzem Csevapcsicse volt, és nagyon finom. Ezután megtapasztaltuk, hogy az olaszok tényleg egy kicsit megőrülnek, amikor vezetnek. De igazából olyan aranyos örültek. Annyira titokzatos volt a munkájával kapcsolatban, hogy még most is találgatunk, hogy tényleg a légierőnél tábornok, vagy tényleg kém? Zágrábnál kitett, és még annyi időnk sem volt hogy a rendőröktől parázzunk az autópályán, hiszen egy H-s rendszámú piros Suzuki látványa (bármilyen furcsa), önmagában megnyugtató volt. De a lehetséges művésze itt nem merült ki hiszen egyenesen Budapestre mentek, és vittek. Így én kb. 20 perc gyaloglás után, Gergő pedig 50 méter séta után tehette haladéktalanul vízszintesbe magát.

Természetesen utunk nem csak két oldalt igényelne, hiszen hol van még a falusi festő aki meghívott egy pohár borra minket a műtermébe, mely egy vár tetején volt. Vagy a fürdőköntösbe bújt narancslevet szűrőslő úriember tekintete, amikor Gergő reggel a villa tövében ébredve megpillantja, és gyenge ejtéssel odaveti: Háj. Tehát röviden Horvátország szép, stoppolni jó.

Tanárki Dávid és Szalay Gergő

elmúlt idők képei

A Zsebzsiráf áltudományos(?) cikksorozata

Akta no 1.:

2002 NT7 - Fenyegetés az űrből és a médiából egyaránt

2002 júliusában járta be a világsajtót a szenzáció, miszerint fennáll a veszélye annak, hogy a nem sokkal korábban felfedezett **2002 NT7** jelű kisbolygó 2019-ben esetleg a Földre csapódhat.

A Massachusetts Institute of Technology csillagászai 2002. július 9-én fedezték fel a szokatlan pályán keringő, 2 km átmérőjű égitestet. Az égitest egyheti megfigyelése alapján elvégezték a hozzávetőleges pályaszámítást. Eszerint 1:250 000 esélye van annak, hogy a kisbolygó 2019. február 1-jén becsapódik a Földre. A július 26-án megjelenő cikk korrekten megemlíti, hogy az ilyen rövid pályáiv alapján végzett pályaszámítások ritkán bizonyulnak megbízhatónak.

A cikk röviden utal a világsajtó reagálására, elsősorban arra, hogy a felettébb csekélynek mondható valószínűség említése helyett a becsapódást (csaknem) bizonyos tényként tálták. Ugyanakkor azt is megemlíti, hogy több újságban a hír illusztrációjaként egy 500 km átmérőjű test becsapódásáról készített fantáziakép jelent meg.

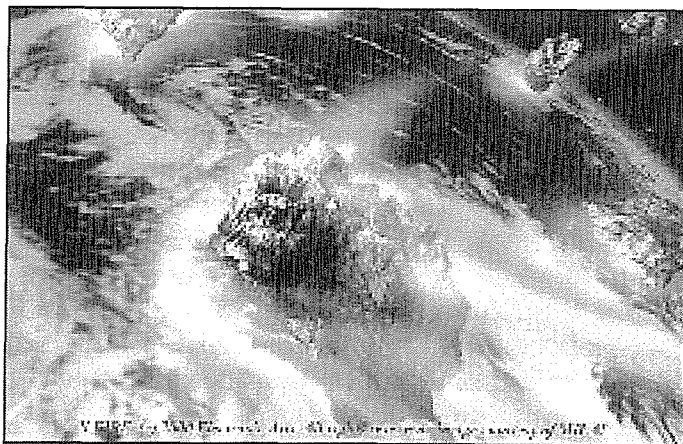
Legalább három brit újság főcíme már július 24-én azt közölte, hogy a kisbolygó a Föld felé tart. Másnap vezető brit napilapok (The Guardian, Daily Telegraph, The Independent) ugyancsak a fenyegető katasztrófáról adtak hírt. Számos esetben a cikkek bevezető szakasza egyszerűen hibás volt. A cikkeket kifogásoló amerikai csillagászok rámutatnak: szó sem volt arról, hogy a kisbolygó a Föld felé tartana, hiszen az összeütközés esélye szerintük mindössze 3,9 az egymillióhoz.

A BBC Online a "**föld felé tartó**" égitestet "az eddig felfedezett legfenyegetőbb objektumnak" nevezte, majd némileg önmagának is ellentmondva elismerte, hogy a számítások bizonytalansága nagy. De legutolsó híradások alapján most már biztosra vehetjük, hogy a 2002 NT7 **elkerüli a Földet**. (Bocs, 2019. február 1-jére találjatok más programot.)

Nos, mielőtt bárki fellélegezne és ásót, kapát eldobva felhagyna a családi Meteor-bunker építésével, egy pillanatra még tartsuk benn a levegőt. Aki egy csipetnyit is fogyasztónak mondhatja magát a mai média világában, (kb. az emberek 98 %-a,) az tudja, hogy a hírszolgálatok milyen komolytalansággal kezelnek bizonyos híreket és tényeket, azonban a **meteor veszély nem pusztá soder!**

A földközeli kisbolygók keresése az elmúlt évtizedben nagy erővel folyt. (Az 1 km-nél nagyobb átmérőjű, földközeli kisbolygók számát a csillagászok 1100-ra becsülik: közülük eddig több mint 600-at sikerült felfedezni.) Ezek a kisbolygók méreteiből adódóan (1-50 km) igenis valós fenyegetést jelentenek a Földre és lakosságára nézve. Egy ilyen becsapódás végzetes hatással lenne a Föld élővilágára, és talán bolygónk pusztta létezését is képes lenne veszélybe sodorni. (A természet már jóval a Halálcsillag előtt is képes volt és lesz erre!) Már egy 1-2 kilométeres „kicsike” is a maga több kilométer/sec sebességével képes lenne akkora horderejű pusztításra, amelyhez foghatót talán az emberiség által előállított atombombák összessége volna képes reprodukálni. Helyzetünket tovább rontja az űrkutatások finanszírozási rendszere, melynek köszönhetően a teljes égbolt mindössze alig 8 %-át tartjuk megfigyelés alatt! Aki pedig legyintene, mondván, hogy a kilencvenes évek végén készült Armageddon és Deep Impact c. filmekben is sikerült elpusztítani a behatolót, pedig sokkal nagyobb volt, nos, azoknak csak annyit, hogy a filmekben felsorakoztatott **űrhajózási technikák** még nagyon **messze járnak a megvalósítástól**. Ilyen veszély elhárításra sem rendelkezünk még megfelelő fegyverekkel, mivel a termonukleáris töltetek hatástalanok egy 10-15 kilométeres kisbolygó ellen, amelyből szépszámmal kering néhány felettünk, és ezeknél még jóval nagyobbak is! Ekkora objektumok ellen még legalább 10-20 évig védtelenek vagyunk, addig marad tehát a jószerencse és a hadmérnökök találékonysága. E kettőben bízhatunk, és meteorokra egyelőre a Space Impact című mobiljátékban vadászhatunk.

Aki azonban igazságtalannak tartaná a tisztító tűz elmaradását, annak a figyelmébe ajánlanám a 2003 QQ47 nevű kisbolygót, ami az előzetes számítások alapján várhatóan 2060 augusztusában egy kellemes szombati napon csapódik majd Földünkbe. S hogy hány százalék eséllyel? Nos, azt majd a sajtó megmondja.

Mint már észrevetted, ismét jelentkezünk Horoszkóp rovattal. Előző számainban az állatöv tizenkét jegyét, illetve azoknak jellemzőit ismertettük az arra kíváncsiakkal. Most egy "kicsit" változtattunk, a kínai horoszkóp rejtelseibe szeretnénk a kedves olvasót elkalauzolni.

A kínai horoszkópban is 12 jegy található, mint a Zodiákusban, viszont nem hónapok szerint történik a felosztás, hanem évenként: minden évhez egy-egy jegy tartozik. Tehát nincs más hátra, csupán megkeresni a kérdéses évszámot, és máris olvashatod az arra vonatkozó tulajdonságokat.

Bivaly (Ökör)

(1901, 1913, 1925, 1937; 1949, 1961, 1973, 1985, 1997)

A Bivaly meglehetősen gyakorlatias, két lábbal áll a földön, s csak azt próbálja megvalósítani, amit reálisnak elérhetőnek tart. Tevékeny, egész életében arra törekszik, hogy valami maradandót alkosson. Ritkán ragadtatja el magát, nem esik túlzásokba. Igen kitartó, ha valamit elhatároz, tűzön-vízen át megvalósítja.

A Bivaly nyugodt, kiegyensúlyozott, és erre is törekszik. Családszerető, s partnerkapcsolatában - még tudat alatt is - a nyugodt, kiegyenlítő társat keresi, olyat, aki általában mindenre igent mond. Társától megköveteli a hűséget, az odaadást. A Bivaly-férfi nagyvonalú társával, kényezteti, de nem tűri el tőle az ellentmondást. De még ezek a keménynek mutató férfiak is igen sérülékenyek a szerelemben. Ráadásul féltékenyek is. A Bivaly-nő kifelé a legjobb feleség és anya. De állandóan vágyakozik valami más után: például egy másik kapcsolat után. Az egyhangúság beteggé teszi, de változtatni nemigen mer, s elvagyódását nem mutatja ki kapcsolatában.

A Bivaly-típus meglehetősen merev, hagyománytisztelő. Az újat gyanakodva fogadj a kezdetben elutasítja. Igen jó barátok, megbízhatóak, pontosak. Ugyanakkor gyakran önzők, vaskalaposak, szemellenzősök és kissé unalmasak. Mégis, aki kapcsolatba kerül velük, elsősorban nem ezeket a tulajdonságait veszi észre; nyugalma, megbízhatóságuk rokonszenvet és szeretetet ébreszt.

Ló

(1906, 1918, 1930, 1942, 1954, 1966, 1978, 1990)

A Lovak hiúak, szeretnek feltűnést kelteni. Ha belépnek valahova, rögtön magukra vonják a figyelmet, és a többiek mellékszereplőkké válnak. Hajlamosak fejfelé menni a falnak. Ilyenkor nem segít a jó tanács. A Ló mindig azt teszi, amit jónak lát. Spontán elhatározásaikkal kétségbe ejtik partnerüket. Olykor nagyképűek, de ez közkeletűségüket nem csökkenti. Gyakran megrészegeülnek saját hatalmuktól, sikerüktől. Talpraesettek, kifelé nagy öntudatot mutatnak és határozottak, befelé nagyon is tisztában vannak gyengéikkel, és ez bizonytalanná teheti őket. Mindig szükségük van a biztos otthonra, a szerető partnerre. Szenvedélyes szeretők. A szerelem fontos szerepet játszik az életükben. Szerelemből a legnagyobb ostobaságokra is képesek. De elhatározásuktól ekkor sem lehet eltéríteni őket. A Ló nem hű. Amilyen gyorsan fellángol a szerelme, olyan gyorsan le is lohad. Szereti a szabadságot és a függetlenséget. Ez már gyerekkorában is észrevehető. Nem kedvelik, ha le akarják kötni vagy be akarják zárni őket. Óriási, szinte kimeríthetetlen energiával rendelkeznek.

Szívesen utaznak, legszívesebben társaságban. Nem érzik jól magukat egyedül. Nem szívesen maradnak meg egy helyen. Nyugtalanok, s türelmetlenségük miatt nem képesek egy tájat, egy országot igazán élvezni. A négy fal között, otthon ülni a legborzalmasabb gondolat a Ló számára. A Ló-nők szívesebben vesznek, mint sütnék süteményt, hiszen a boltban olyan jókat lehet fecsegni! A Ló-nő mindig követi a legújabb divatot. Általában karcsú és jó megjelenésű. Ért hozzá, hogy férfi nélkül is érvényesüljön. Már tizenéves korában is saját útját járja a Ló-lány. Szoros kapcsolatra ifjú éveiben nem törekszik. A Ló-nőknek nagyok az igényeik, nincs könnyű dolga annak a férfinak, aki elveszi őket feleségül. Folyton folyvást a saját akarataikat akarják érvényre juttatni a szerelemben is. A válási, arány közöttük igen magas.

A Lovak szokatlan vidámsággal vannak megáldva, csodálatosan tudnak szórakoztatni. Ha még meg is dicsérik őket, csúcsteljesítményre képesek. Középkoruk felé a legvadabb Lovak is lecsitulnak, lendületük is alábbhagy. A nagy láng takarékon ég tovább. Lehiggadnak, kiegyensúlyozottabbak, elégedettebbek lesznek. Gyakran életművészé válnak.

Minden hatvanadik évben születik a "Tűzló". Azok a "Tűzlovak", akik ma élnek, 1906-ban vagy 1966-ban látták meg a napvilágot. A "Tűzlovak" nem átlagemberek. Nem köznapi módon élnek, sokra viszik, nagy művészek, politikusok lesznek, de akad olyan is, aki tönkreteszi önmagát és családját. Visszatérve a "normális" Lovakhoz: pénzügyekben szinte hatodik érzékkel rendelkeznek. Anyagi helyzetük miatt nem kell aggódni.

Patkány

(1912, 1924, 1936, 1948, 1960, 1972, 1996)

A Patkány szereti az anyagi jó világot. Erre törekszik elsősorban, és ezt előbb el is éri. Nem éri be kevéssel, mindent meg akar szerezni, elérni, s ha számításai nem válnak valóra, csalódottan vonul vissza. Igaz, ilyen elkeseredett életunt, kedvetlen típussal ritkán találkozunk. Szeretnek a középpontban lenni, társasági emberek; jól szót értenek mindenkivel, született diplomaták. Az életben minden helyzetben fontos szerepet kívánnak játszani, s ez általában sikerül is nekik. Értelmesek és furfangos, terveik tűzön-vízen keresztülviszik. Kedvesek, előzékenyek és elbűvölően tudnak viselkedni.

Hihetetlenül szívósak, törekvők, képesek tartósan hosszan dolgozni céluk eléréseért. Mégis gyötri őket valami állandó félelem a hibázás veszélytől; csődbejutástól. Az életet, amikor minden simán megy, rettenetesen élvezik. Igen magasra állítják a mércét, szeretnek magas színvonalon élni. Ugyanakkor mindenféle társaságban és minden helyen jól érzik magukat, legyen az kiskocsmá, drága bár, luxusvilla vagy vidéki ház. A lényeg, hogy sok barát vegye körül őket, és lehetőleg ők legyenek a társaság középpontjában.

A Patkány ismeretségi köre igen nagy, bár barátja kevés van, mert rosszul választja ki őket. Döntéseiben ugyanis gyakran téved, s nem ismeri fel (vagy csak későn) az igazértékeket.

A Patkány-nők már igen korán kiválasztják azt a férfit, akit azután egy életre akarnak, s ha lehet; nem is engedik el őket. Gyakran azonban ez a választásuk is elhamarkodott, téves, s ilyenkor, ha a szerelemben csalódnak, de nem harcolnak új szerelemért, partnerért, gyakran teljesen visszavonulnak, feladják álmaikat. Ha társuk megértő teljes szerelemmel, szenvedéllyel képesek szeretni, elkényeztetik, gyengédséggel veszik körül. Jellemző a Patkány hölgyre az érzékiség és az is, hogy igazi, kellemes otthont képesek teremteni választottjuknak. Ha birtokolnak valakit, nem szívesen válnak meg tőle, s ha ez mégis megtörténik, lelkük békéje, egyensúlya felbillen. A Patkány-nőknek alaposan meg kell nézniük, kit választanak, kibe szeretnek bele, kihez kötik az életüket, mert hajlamosak a meg gondolatlan lépésekre. A Patkány-férfiak is vonzók, kedvesek, ügyesek; kitűnő társasági emberek. Olyanok, amelyeket a nők kedvelnek, még akkor is, ha külsőleg nem valami vonzók, mert a kedvességük, jókedélyük így is vonzóvá teszi őket: Hangjuk kellemes, szeretnek jókat nevetni, sokat és szívesen beszélnek. Mind a Patkány nő; mind a férfi szereti, ha jókat, kellemeseket mondanak róla. Hiúk, érzékenyek, de szeretetreméltók. Hibájuk van bőven. Ilyen például, hogy nem tud titokban tartani híreket, pletykákat, amelyeket nem lenne szabad továbbadniuk. Néha utólag megbánják, hogy már megint eljárt a szájuk. Olykor kifejezetten bőbeszédűek, nem tudják magukba zárni örömeiket, bánatukat. Pozitív tulajdonságuk a kitűnő humorérzék. Kedvességgel, őszinteséggel könnyen megnyerhetők, és ha már barátnak tartják a másikat, a kapcsolatot megőrzik, ragaszkodók, hűségesek. Általában a Patkány jegyében születettek egészsége kitűnő, s ha mégis megtámadja a szervezetüket valami kór, könnyen, gyorsan gyógyulnak.

Sárkány

(1904, 1916, 1928, 1940, 1952, 1964, 1976, 1988, 2000)

A világ legnagyobb szívtiprói, legnagyobb kurtizánjai a Sárkány-nők, de a Sárkány-férfiak is nagyszerű szeretők. Messzemenőn nagyvonalúak, főleg, ha vendéglátásról van szó. Nyíltszívűek; utolsó ruhájukat odaajándékozzák, de nem az utolsó fillérüket. Színesek, ötletdúsak, és kiválóan értenek az ötletek megvalósításához is. Szinte egy percig sem tudnak nyugton maradni.

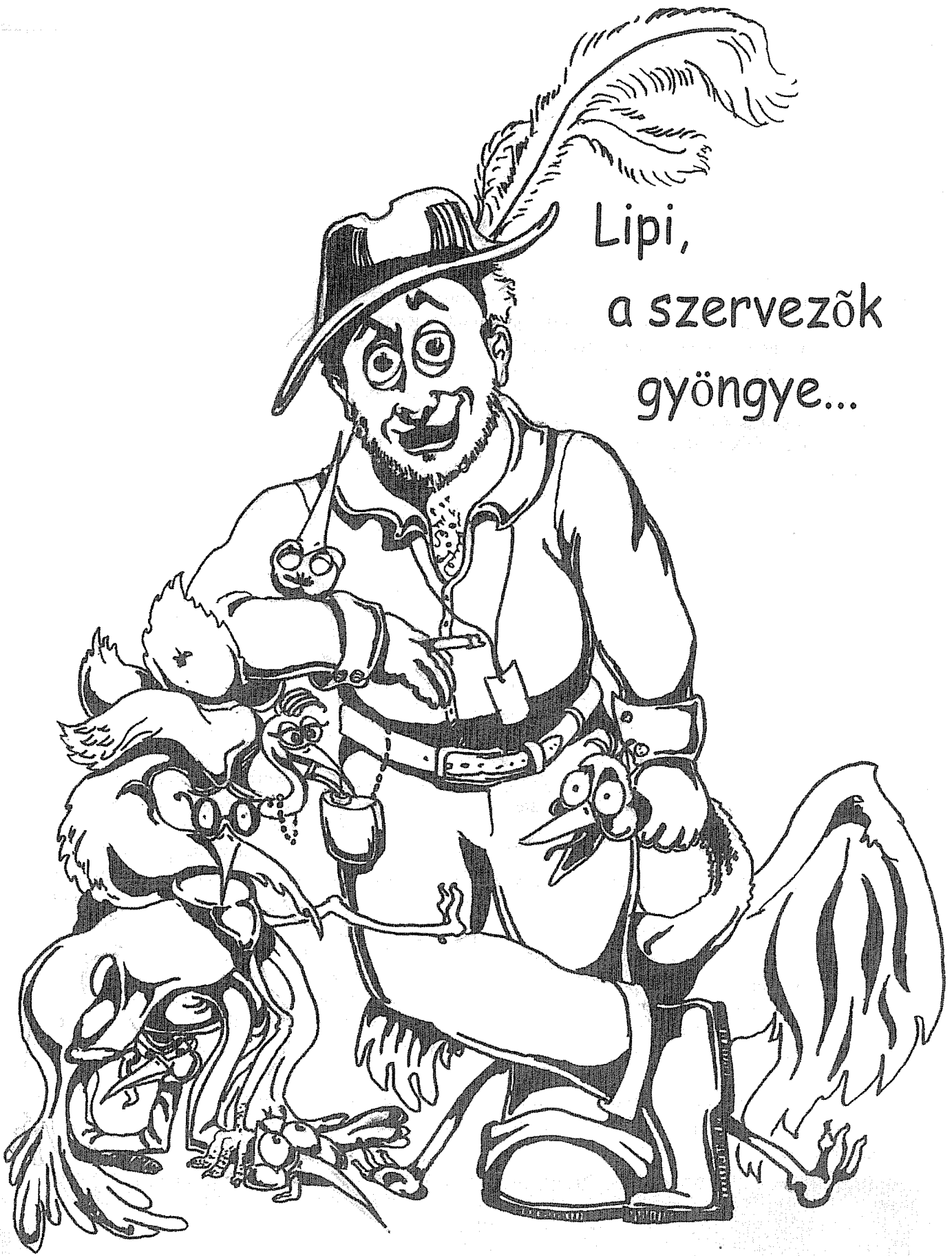
Többre viszik az életben, ha egy kicsit visszafogják magukat. Maguknak való emberek, általában különcök, környezetük számára kiismerhetetlenek. Sokat foglalkoznak a lélekkel, az élet értelmével. Sok Sárkány ért és vonzódik a hipnózishoz. Megfejtethetetlen vonzerő sugárzik belőlük, és ez sikerekhez segíti őket. Hűtlenek, nagyon nagy a függetlenségre való törekvésük. Egy Sárkánnyal való szerelem a partnernak majdnem mindig szenvedést okoz, de ezt csak később veszi észre. A Sárkányok spontánok, a bolond ötletekből soha nem fogynak ki... A Sárkány-nők hallgatnak kalandjaikról. Amibe a Sárkányok nyúlnak, arannyá válik. A szerencse nem hagyja el őket az életben. Nem kedvelik az alárendelt viszonyt, és boldogtalanok, ha mások szabják munkájukat meg. Mint főnök, a Sárkány fel tudja lelkesíteni beosztottjait, és nem nyugszik, míg nem érnek el kiemelkedő eredményeket. Hivatásában a Sárkányok odaadók, megbízható, jó kollégák. Fáradhatatlan, ha valamit el akar érni, de a számára nem tetsző munkát szívesen továbbadja. A pénzhez nem sok érzéke van. Hamar kifolyik a markából, igaz ugyanilyen gyorsan újra meg is szerzi.

folytatjuk

Gólyák, avagy az új barátaink!

Lipi,
a szervezők
gyöngye...

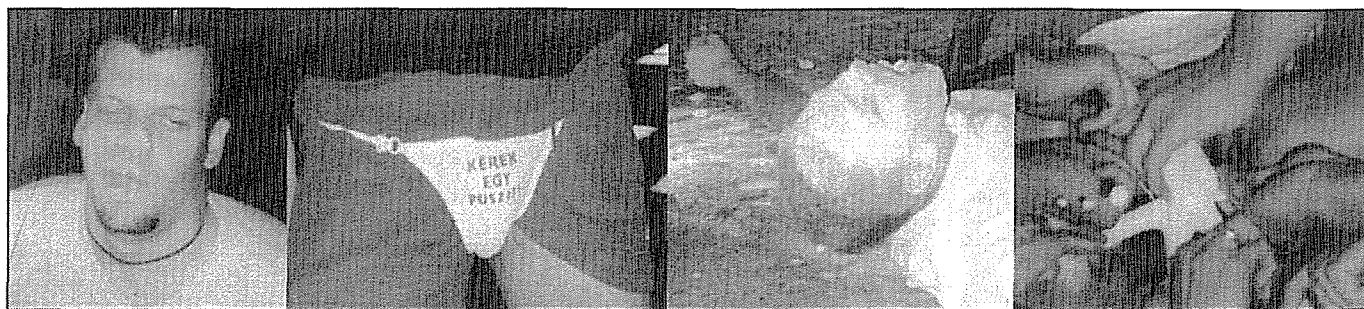
Így jöttök ti!

Mint mindig, így idén is gólyatáborral kezdődött a szeptemberi félév. Most a későbbi iskolakezdésre való tekintettel szeptember elsejétől vártuk a "kicsik" érkezését. Ez a dátum egy napsütötte hétfő délután volt, ami midanyunk szívét andalító szelídséggel töltötte meg. A szervezők, köztük jómagam is, több irányból vártuk a fiatal szárnyasok érkezését. Ám legnagyobb meglepetésünkre jelentékeny többségetek kocsival jött. Ennek köszönhetően kissé fölöslegesnek éreztük, hogy a pályaudvaron olyan lelkesen piával és cukorkával felfegyverkezve vártunk beneteket. De gond egy szál se, nagyon vidámak lettünk ennek köszönhetően a nap végére. A várólistán lévő előre jelentkező majdnem kétszáz fő közül szinte mindenki megérkezett. Este a szokásos programnak megfelelően táposztás volt a Rákóczi sörözőben. Az ingyen tál ételnek most is utánozhatatlan sikere volt, és kis idő elteltével a hangulat annyira magas szintet ért el, hogy háziasszonyunk is (Erzsike néni), jobban mondva csak ő, többször táncra perdült. Este, miután már mindenki ben leülepedett a gyomrot próbáló íztelen massza, megkezdődtek a koliban a minden fontos részletet megtárgyaló haditanács jellegű csoport-eligazítások. Mint minden évben, így idén is az érkezéskor kapott névjegykártyáik színe és száma alapján kerültek egy groupba az érkezők. Az este hátralevő részében veterán főiskolásaink üdvözölt mosollyal látták, hogy sok új arc jelent meg a szívüknek oly kedves vendéglátó-ipari egységekben, vagyis a helyi kocsmákban. A daj-daj eltartott egészen hajnalig, és máris felpörögtek az események. A zombik módjára tántorgó, másnapos gólyákat ezután bedobtuk a mélyvízbe, és megkezdődött a városi vetélkedő. Ennek a programnak közösségformáló, környezetet ismertető, komoly értékközvetítő feladata van. Ezt kívánták képviselni az olyan állomások, ahová pikáns pornó lapokat kellett vinni. Pusztán ezért kellett vadidegen embereket leszólítani, idiótábbnál is idiótább mondatokkal. Ezért lehetett minden rendezőt a legkülönbözőképpen megvesztegetni (azt hiszem a cigi és a sör ment a legjobban). E szent eszméknek a megértéséért kellett tojást törni fejjel. Persze nem maradhatott most sem ki a kreszvizsga. És ebben a táborban is halálra kellett idegesíteni a Horizont és Coop áruházak dolgozóit, egyik helyen a lehető legalacsonyabb árról kérve áfás számlát. A másik helyen kolduló énekkart alakítva kellett minél több pénzt tarhálni a néptől. Az egyik csapat több mint négyezer forintot tudott ily módon összeénekelni. Ezúton is bravó.

Az ideai eresztés a vetélkedő során igen hamar megmutatta, hogy hülyeségért nekik sem kell a szomszédba menniük. Hiszen nem kevesen bizonyították bőrötök nedvességlepergető hatását a Zagyva folyam olajosan sikamlós vizében. Biztosra veszem, hogy a fél pucér férfi seggek, nedves emlékét örökre megjegyezte a berényi közösség Kossuth útja. Persze a záró feladat is felejthetetlen élmény volt. Hiszen igaz szerelmet kellett vallani a csapatok által oda hurcolt állatoknak. Kecskék, macskák, kutyák és egy afrikai óriás csótány lett ennek hála boldogabb ezen a napon. Este újabb táposztás a Zöld Ászban, majd hajnalig tartó ivás és persze tivornya, a háromszögként elhíresült terület vonzáskörzetében. Újabb nap, újabb próbatételek a friss diákok számára. Vetélkedés a csoportok között, ám most a főiskola tornaterme volt a küzdőtér. Hát ki tudná elfelejteni azt a rengeteg kellemes pillanatot, amit pl. a lenge öltözetű csinos gólyalányok és markáns hímgólyák szereztek. Persze az öltöztető verseny is legalább ennyire szórakoztató volt. Kissé ugyan meglepő lett a pulzusnövelő-verseny eredménye, ahol inkább mindenkié lankadt a mutatványoktól, de nem lehetünk elégedetlenek. Itt aztán megmutatták, hogy ki milyen alsóneműt részesít előnyben. Kiszedték szájjal az egy forintost a lisztből. És adták fel mindannyian egy valakire a ruhákat. Mi pedig jókat röhögtünk a szenvedő felek és a kellemesen illuminált konferansziék műsorán. A gólyáink tehát helytálltak józan helyzetekben épp úgy, mint az agysejtromboló pillanatokban, amilyen a hét közepi kollégiumi buli is volt.

Természetesen voltak más stílusú programok is, amiknek látogatottsága alacsonyabb volt. Ezek között volt egy unalmas bemutatkozás, ez után kérdés nem lehetett, hogy ki kicsoda a főiskolai közélet palettáján. Illetve, ha nem tévesek az információim, idén is megkapták gólyáink a szükséges útmutatásokat, amik a kreditrendszer kezeléséhez kellenek.

Egész héten gyönyörű és napos időnk volt, ami csak éjszakára hült le egy kissé, de ezt meg sem éreztük, hiszen mindig fűtött mindenkit az újdonság és az aktuális ital varázsa. Így volt, nem így volt, elmúlt, de nagyon jó volt. Isten hozta az újakat, dékán tartsa meg a régieket!

Végül néhány szemelvény a gólyatábor legszebb gondolataiból...

Óda a férfi segghez! (4. csop.)

Óh, idomos domborulat,
Férfiaknak ékes testékszere...
Boxer alatt domborodó, hol
Laposodó hegy, s völgyület
Bár szőrszálak laknak, mint
Hegyen a lombos rengeteg,
Hidd el nékem, Tünemény
Tulajdonosa, imádom fenséges
Tájad, s téged.

Óh idomos domborulat
Nők által imádott hely,
Gyönyörök közepedte
Megfeszülő férfi segg
Karmolások lakhelye
Élvezet idején
Imádnak a nők
Imádnak a lányok
Mindig mindenkor
Mindenek között!

A gólyatábor anyagát összegyűjtötte Szalay Gergő

Óda a férfi segghez (5. csop.)

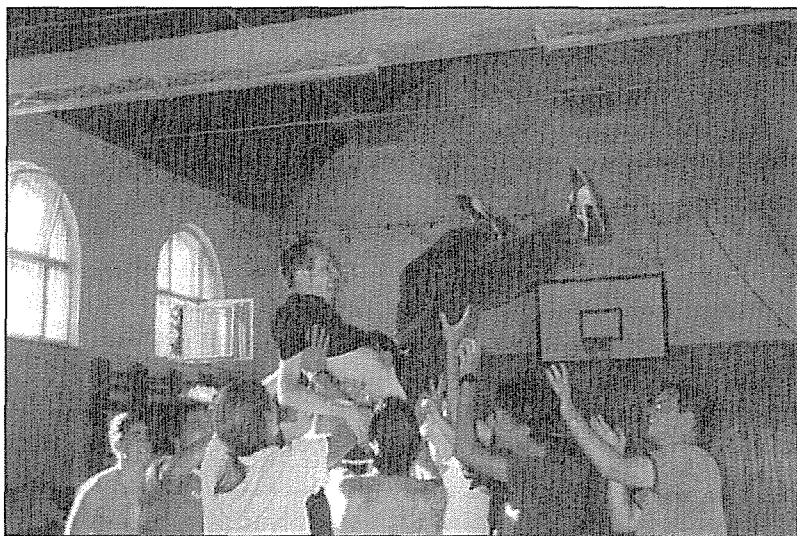
Óh, mily kemény, milyen fehér
Férfiakban ez az erény.
Formás segg, mily remek
Tapadnak rá a női szemek.

Ha egyszer feltárul a látvány,
Férfinak ez nem lesz hátrány;
Pláne ha nem látszik a kátrány.

Női szemek miért forognak
Férfiak seggüket használják horognak.
Kivetik a hálójukat,
Formás segget, tiszta lyukat.

Formás picca miért nem enyém
Bajomra te lennél a krém.
Hisz úgy hiányzik apró gödröd,
Belém szúrnád első törőd.

Így hát izmos segget
Kívánok minden női mellnek
Mivel e nélkül a férfiak mit sem
érnek.

Óda a férfisegghez (1. csop.)

Lehet kerek, nagyon formás,
Feszis is és piros pozsgás.

Ha ránézek, ámulok,
Ha érintem, ájulok.

Az a jó, ha elől kemény,
S hátul hozzá feszes a fenék.
Jól áll neki nagyon a nadrág,

Ha nincs rajta, úgy
simogatnám.

Édes csókkal elhalmoznom,
Kezeimmel babusgatnom.

Szóra szó, de egy a lényeg,
Ha nem lennél, nekem nem
érne semmit az élet.

Búcsúkoncert novemberben

Ülünk a Miskolci Egyetemi Rockwell öltözőjében. A 90-es évek egyik legnagyobb rockzenekaráról a Pál Utcai Fiúkról (PUF) faggatom a frontemberüket, Lecsót (Leskovics Gábor) egy üveg Villányi Rosé társaságában.

Mikor és hogyan alakult a zenekar pontosan?

Lecsó: 1983 nyarán alakultunk, amikor is megismerkedtem a helyi híres vadszárakkal. A vadszárak zenekart akartak csinálni, én pedig meg akartam vadulni. Elkezdtünk zenélni, amiből persze nem lett volna semmi, ha helyben valaki nem szervez egy rockkoncertet. Két helyi híres zenekar közé betettek harmadiknak. Nagyon nagy sikerünk lett, ami azért fontos, mert ha a koncert megbukik, akkor ez a zenekar soha nem jött volna létre. Megérintett minket a siker, a színpad, és hogy milyen jó is zenélni.

1990-ben jelent meg az első lemezetek Ha jön az álom... címmel. Mi történt '83 és '90 közt?

Lecsó: Kezdünk koncertezni, próbálni, de nem volt komoly terv, inkább egyfajta saját szórakoztatás. A katonaság alatt születtek újabb dalok és szövegek, majd leszerelés után lett kicsit tudatosabb ez a zenélés. Abban az időben tetőzött az alternatív rockzene, mindenki zenekarokat alapított, de szomorú befordulós dalokkal. Mi kitaláltuk e helyett, hogy a koncertekből nagyon pörgős bulikat hozunk ki. Ez akkoriban újdonság volt, de megtetszett az embereknek. '87-től kezdve, mint a nyíl íveltünk felfelé. Az első komolyabb koncerten voltak 50-en, a másodikon 100-an, majd kinőttük a helyet. Jöttek a vidéki meghívások, '90-ben lett három-négy lemezajánlatunk, és kiadtuk az első lemezünket.

Ezt követte három kitűnő album és egy koncertlemez. A PUF befutott zenekar lett. Hogy élted ezt meg?

Lecsó: Ez folyamatos dolog volt, tehát nem egyik napról a másikra történt. Mindegyik lépcsőfokot végigjártuk. 1994-ig elértünk mindent, amit egy ilyen zenekar Magyarországon elérhet. Turnéztunk, lemezeket adtunk ki és ez volt az életünk. Gyakorlatilag feljutottunk a csúcsra.

1993 és 2000 közt nem adtatok ki lemezt. Mi történt?

Lecsó: A sikerek után nem tudtuk, hogy merre tovább, és nálunk ez válsághoz vezetett. Veszekedések voltak, tagkiválások, tagcserék. Megvolt az esély, hogy feloszlunk. Ám mivel ebből éltünk, és Magyarországon nincs meg az a lehetőség, mint külföldön, hogy csinálj egy-két lemezt és abból már életed végéig megélsz, együtt kellett maradnunk, bármennyire nem szerettük már egymást. Rá voltunk kényszerülve, hogy kibéküljünk és '99-re összejöjjünk megint egy működőképes zenekar.

2000-ben jelent meg a Ha jön az élet... című albumotok. Ez szerintem az első lemezetek méltó folytatása. Te ezt, hogy gondold?

Lecsó: Ez egy "testvérlemez", egyfajta párhuzam van közöttük. Több a hasonló dolog, mind a kettő erős lemez. A különbség az, hogy az első az egy ösztönös lemez erősebb dalokkal, ám az utolsó lemeznél ezt az erőt pótolni tudtuk a tapasztaltsággal, ráadásul ez egy ihletett album. Sok az olyan motívum rajta, amit nem lehet kitalálni és megírni, mert ihletből jött. Egy varázs kellett, hogy megszülessen, és akkor ebben a pillanatban ehhez megvolt a varázslat.

2003. november 7-én lesz a zenekar 20 éves fennállásának a koncertje, ami egyben búcsúkoncert is. Miért?

Lecsó: Nem búcsúkoncert, ez egy születésnapi koncert. A régi tagokkal kibővülve eljártsszuk a régi és új dalokat. Ezután a zenekar nem koncertezik egy bizonytalan ideig, de fogalmam sincs, mi lesz utána: lesz-e még zenekar, ezek a számok lesznek-e, ha lesznek, akkor Pál Utcai Fiúk néven fog-e futni, kik lesznek a tagok. Ez teljesen nyitott dolog. Érzem, hogy le kell állni, mert a zenekar kezd "nem zenekarrá" válni, hanem munkává, kezd eltűnni a varázs belőle. Ilyenkor vagy szünetet kell tartani, vagy abba kell hagyni. Még nem tudjuk, hogy e kettő közül melyik lesz. De a születésnapi koncert nem erről fog szólni. Nem sírás lesz, hanem nevetés.

Én pedig búcsúszom azzal, hogy remélem még találkozunk veletek. Viszontlátásra, PUF.

Takács Bence

Semmi sem véletlen

"A nehézségeknél az az egyetlen okuk, értelmük és céljuk, hogy legyőzzük őket." Hány és hány embernek jutott azonban már eszébe az a gondolat, hogy "miért éppen velem?!" Egy kicsit most mégis gondolkodjunk el a dolgon, és nyitott szemmel járva a világban fedezzük fel az élet teremtette szituációkat. Hiszen mindenre van valamilyen magyarázat, nem egy "mumus" miatt kerülünk akár kellemes, akár kellemetlen helyzetbe. Ha így közelítünk meg egy-egy élethelyzetet, talán más értelmet kap az adott probléma. Lehet, hogy első benyomásra csak annyit mondunk: véletlen, de tovább gondolkodva akár fontos összetevőiként is elemezhetjük életünk bizonyos részeit. Érdemes tehát odafigyelni, mi is történik velünk, körülöttünk.

A fenti idézet Richard Bach könyvéből származik, kinek Semmi sem véletlen című könyve 2003-ban jelent meg Budapesten az Édesvíz Kiadó gondozásában.

Farkas Edit

Hamza Múzeum és Jász Galéria Közalapítvány

Nem tudom, mennyire vagytok tájékozottak 'Berény kulturális intézményei terén, de úgy gondolom, újat mondok nektek azzal, hogy a városban működik egy - a címben említett - múzeum is.

Pedig érdemes ellátogatni ide (Jászberény, Gyöngyösi út 7.), mivel nem csak a hazatelepült világjáró, Hamza D. Ákos több száz darabos festmény- és filmográfiai hagyatékát nézegethetitek végig, hanem felesége, Hamza Lehel Mária divatrajzaiból összeállított kiállítását is.

Újdonság a múzeumban, hogy egy előadássorozatot indítottak útjára A magyar festészet története a kialakulástól a II. világháborúig címmel. Ha felmérhetetlenül nagy kedvet érzel e sorozat meghallgatására, várunk téged is! Sajnos az első alkalomról már lecsúsztál, mivel az október 30-án volt, de előtted áll még november 13-a, november 20-a, november 27-e, valamint december 4-e is. Az előadások 16.30-kor kezdődnek, a vendég Máté György szobrászművész. Belépődíj előadásenként 200 Ft, diákigazolvánnyal a belépés ingyenes. Téged is szeretettel várnak a szervezők!

Friss diploma = munkanélküliség?

Az emberek életük során folyamatosan változnak, újra és újra számukra ismeretlen szituációkba kerülnek. Egyik ilyen szituáció, amikor a főiskolás, egyetemista befejezi tanulmányait, és ott van a már ezerszer emlegetett "nagybetűs élet" küszöbén. A szabadság érzésével ugyan, mivel már nem kötődik alma materéhez, de kétségek között is, hisz akkor hogyan is tovább?

Természetesen más felsőoktatási intézmények végzett hallgatói nevében nem nyilváníthatok véleményt, de azt hiszem, bemutatásul elég lesz saját szakom elhelyezkedési problémáival beszámolni. Nem az álláskeresés "örömeiről", az interjúk sokszínűségéről kívánok írni, sokkal inkább a problémák forrásait szeretném boncolgatni.

Könyvtáros és művelődésszervező vagyok, 2003-ban végeztem el a főiskolát. Szerencsére rám nem vonatkozik a címben említett egyenlet, de sajnálattal tapasztalom, hogy volt csoporttársaim közül nagyon sokan munkanélküliséggel küszködnek. S hogy miért is? Elég összetett a probléma, az okokból merítenék most néhányat.

Az említett szakokra sokszoros a túljelentkezés, s akit felvettek ide, az általában bent is marad a főiskolán. Tehát évente 40-45 művelődésszervező szakembert bocsát útjára ez az egy intézmény. (A többi ilyen jellegű képzésről ne is beszéljünk.) A pálya túltelítettsége nem vitás, alig akad olyan munkáltató, aki művelődésszervezőt keres.

A munkahelyek ráadásul nagy elvárásokat állítanak a jelentkezővel szemben: szinte mindenki olvasott már olyan hirdetést, ahol fiatal munkaerőt keresnek, több éves tapasztalattal...

Természetesen nem csak ezen az oldalon van a hiba, a főiskolás, egyetemista is sokat tehet arról, miért is nem kap állást.

Vegyük például azt az esetet, amikor a hallgatót semmi nem köti ahhoz a szakhoz, amit éppen tanul, vagyis szükségmegoldásként adta be jelentkezését az intézménybe. Ezekben az esetekben (és ez nem csak a művelődésszervezőkről szól) valószínűleg teljesen mást fog csinálni a diplomával a kezében, mint amiről maga az okirat szól.

Másik nagy problémának az aktivitás hiányát látom. Utóbbi négy évem során nagyon kevés olyan emberrel találkoztam, aki igazán részt vett volna a főiskolai és a városi életben. Természetesen tisztelet a kivételnek, de sajnos ez a csoport számlált kevesebb tagot... Pedig érdemes különböző programokra járni, előadásokat szervezni, nem csak a szórakozásunk érdekében, hanem mert így legalább megismernek bennünket az emberek. Bourdier tőkeelmélete szerint ugyanis a kulturális, a kapcsolati és az anyagi tőke szoros kapcsolatban állnak egymással, függnek egymástól, így ha az egyiket fejlesztjük, fejlődni fog a másik is. Meggondolandó teória.

Én személy szerint ez utóbbi probléma megoldását tartom legfontosabbnak, így véleményem azzal a mondattal zárnám, amit már a gölyáknak is ezerszer elmondanak: az aktivitás sosem árt!

BUDDHIZMUS MA - 1.

Szándékaink szerint ezek az oldalak lehetőséget teremtenek arra, hogy megismerkedhess egy hiteles átadási vonallal, melyet immár "európai buddhizmus" jelzővel illethetünk. Fontosnak tartjuk, hogy a tanítások úgy jelenjenek meg a nyilvánosság előtt, mint gyakorlatias módszerek, melyek minden élethelyzetben használhatók, megteremtve egy boldog és jelentőségteljes élet alapjait. Olyan témákat érintünk, amelyek mindennapi életünk részei, természetesen buddhista megközelítéssel. Sorozatunk első részében egy hazai utazótanító alap-vető írását olvashatjuk.

Lahucsky Péter: Karma-ok és okozat

A karmáról szóló tanítások mindig izgalmasak. Buddha annak idején tanítványaiával végletes embereket látogatott meg. Tisztánlátásán keresztül pontosan el tudta mondani, hogy az emberek milyen cselekedetek hatására tapasztaltak nagyon örömteli, vagy mélyen szenvedő állapotokat. A "karma" nem mást, mint "ok és okozatot" jelent. Ez azt jelenti, hogy a cselekedeteink eredménye valamilyen formában visszatér és tapasztalattá alakul. Mivel nem ismerjük tudatunk igazi természetét, sőt félreértésben élünk azzal kapcsolatban, számtalan dolgot tehetünk és mondhatunk, ami még több szenvedéshez vezet.

Tudatunk természete nyílt tér, azonban mégsem ilyen módon tapasztaljuk önmagunkat, hanem szilárdan meg vagyunk győződve az "én" vagy "egó" létezéséről. Azonban ha alaposan megvizsgáljuk ezt az ént, nem találunk semmit, ami örökkévaló vagy maradandó, csupán feltételek összességét. Találunk tehát formát, ami a testünk, érzelmek, gondolatokat, mentális folyamatokat. Olyan ez, mintha a folyót vizsgálnánk meg. Távolról létezőnek tűnik, de ha közel megyünk, azt látjuk, hogy pillanatról pillanatra új víz jelenik meg a mederben, a folyó önmagában nem létező.

Mivel minden lény alapvető beállítottsága, hogy szeretne boldog lenni és el akarja kerülni a szenvedést, az énünk folyamatosan olyan dolgokat tesz és mond, melyeknek segítségével boldogságot szeretne megélni és elkerülni a szenvedést. Így minden iránt, ami kellemes, vágyat érez. Ha valamit jónak él meg, azt meg akarja tartani - ez már ragaszkodás, s ha többet igényel, mint amire szüksége van: megjelenik a mohóság. Ugyanakkor, ha valami kellemetlen az énünk számára, legyen az fizikai, érzelmi vagy akár gondolati síkon, az én megpróbálja eltaszítani: ebből megjelenik az ellenszenv és a harag, sőt, ha valakit nem szeretünk, azt nem akarjuk boldognak látni. Ekkor már irigységről vagy féltékenységről beszélünk.

Végül, ha az egónk elfelejti minden dolog feltételekből összeálló és állandóan változó mivoltát, elképzelhető, hogy büszke lesz, mivel nem látja, hogy büszkeségének tárgya mennyire múlandó.

Így a tudatunk természetének alapvető félreértéséből számtalan zavaró érzélem jelenik meg, melyek Buddha szerint összesen 84.000 módon kombinálódhatnak. Ez még önmagában nem lenne nagy gond, azonban mi "érző lények" gyakran reagálunk azokra a tudatunkban végbemenő folyamatokra, melyeket nem az együttérzés és a bölcsesség motivál, hanem a zavar ezen állapotai. Minden alkalommal, amikor ezek motiválnak minket tetteinkben, benyomásokat ültetünk el a külvilágban, és evvel egyidejűleg a tudatunkban is. Ezeknek a benyomásoknak 4 feltétellel határozza meg az erejét. Ismernünk kell a helyzetet, akarnunk kell cselekedni, meg kell tennünk vagy tettetnünk valakivel és végül elégedettnek kell lennünk. Ha ezen 4 feltétel együtt áll, a cselekedeteinknek maximális eredménye lesz. Ha ebből kevesebb van: csupán 1, 2 vagy 3, az eredmény is gyengébb lesz. Tapasztalhatjuk a cselekedeteink eredményét már ebben az életünkben is, azonban igazán ez a halál után mutatkozik meg:

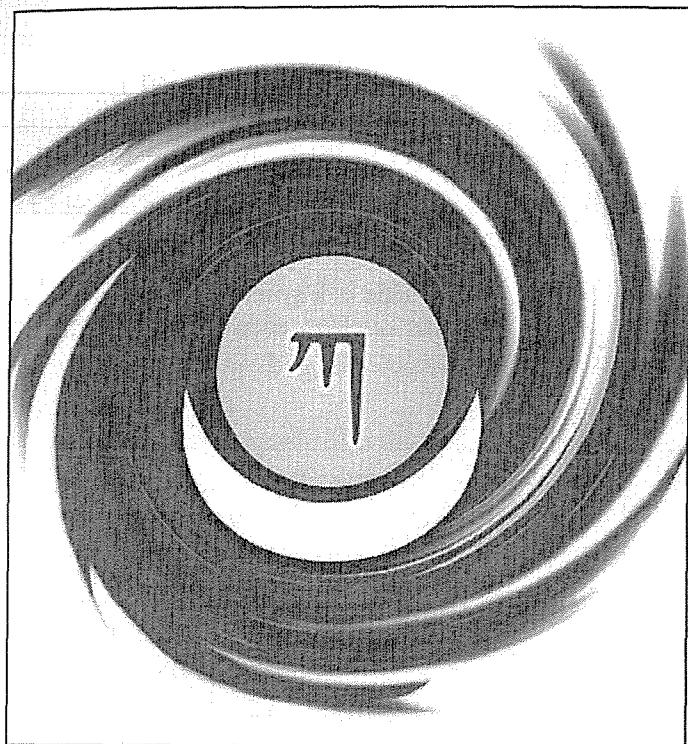
1. Amikor a tudatunk elhagyja testünket és érzékszerveink, melyek lehetővé teszik a "kívülről" érkező benyomások befogadását, többé nem működnek, az egész életünk alatt tudatunkba plántált benyomások kelnek életre különböző víziók és tapasztalatok formájában. Ha a benyomások pozitívak, kellemes, ha negatívak, kellemetlen élményben lesz részünk. Ezek az élmények sodornak következő születésünk felé, ami már a második eredmény.

2. Milyen környezetbe születünk? Európába egy kellemes helyre, ahol jó családban, iskolába járva képezhetjük magunkat, hogy jelentőségteljes és gazdag életet éljünk, vagy Afganisztánba, ahol éhezés, betegségek, képzetlenség és szenvedés vár ránk.

3. Milyen lesz testünk? Egészséges, erős, azt teszi, amit szeretnénk, vagy gyenge, beteges, ami több szenvedést okoz mint örömet.

4. Végül pedig milyen lesz a tudati beállítottságunk? Azt élvezzük, ha másokkal jól tehetünk, vagy ha szenvedést okozunk nekik. Mennyire leszünk intelligensek, stb.

Tehát a cselekedetek erejétől és minőségétől függően teremtjük meg jövőbeli tapasztalatainkat. Először az ember ijesztőnek érzi ezeket a tanításokat, hiszen egy csomó felelősséget pakolnak a vállára: "bármilyen történetem velem, azért csak magamat okolhatom, hiszen minden tapasztalatomnak én teremtettem meg az alapját".

Azonban, ha figyelmesebben megvizsgáljuk ezeket a tanításokat, inkább mélyen felszabadítanak minket, mint megkötnek. Ha képes vagyok a cselekedeteimen keresztül meghatározni, mit tapasztaljak a jövőben, tehetem azokat a dolgokat, melyek örömet, nyitottságot, lehetőségeket és fejlődést okoznak, és elkerülhetem azokat, melyek szenvedést. Ha képesek vagyunk felelősséget vállalni a tetteinkért, és azokat megtanítjuk irányítani, a világ legboldogabb emberévé válhatunk.

Azt is tudnunk kell, hogy a karma nem sors vagy eleve elrendeltség, és minden megváltoztatható, ami még nem történt meg. Ehhez 4 feltételre van szükség:

1. Először is tudnunk kell, hogy valami nincs rendben. Itt gondolhatunk azokra a szavakra és tettekre, melyeket akkor tettünk és mondtunk, amikor a bölcsességünk és az együttérzésünk szabadságon volt, vagy ha nem emlékezünk ilyesmire, gondolhatjuk azt, hogy ha a tudat természete tiszta fény, amit bármennyire is szeretnénk tapasztalni, de nem megy, akkor kell, hogy fátylak legyenek a tudatunkban, melyek ezt meggátolják.

2. Akarnunk kell használnunk egy módszert és használnunk is kell. Ilyen pl.: a Gyémánt tudat meditáció.

3. Meg kell ígérnünk, hogy nem teszünk és mondunk haszontalan dolgokat, vagyis megpróbáljuk elkerülni az újabb hibákat.

4. És végül, mivel a tudatunk erősen a szokásaira hagyatkozik, meg kell próbálni a negatív cselekedetek ellenkezőjét gyakorolni. Így a rossz szokások is teljesen eltűnnek, és nem tudnak minket újból bajba sodorni.

Ezen módszereken és tanításokon keresztül folyamatosan képesek leszünk letenni a múltból cipelt terheket és nem csak az időzített bombákat hatástalaníthatjuk, de pozitív karmát is építhetünk fel, mely tudatunkat tisztává és nyugodttá teszi.

A negatív benyomások megtisztítása teret eredményez és eltünteti a jövőbeli szenvedés magjait. A pozitív cselekedetektől a tudatunk egyre jobban érzi önmagát, míg az eléri azt a szintet, hogy nem lesz szüksége arra, hogy a külvilágban keresse az örömet, mert magában pihelve jól érzi magát. Ha tele van a hűtő és egy nagyszerű partnerrel vagyunk együtt, így nem hagyjuk el a lakásunkat. Ha a tudat megpihen és a zavaró érzelmek elcsitulnak, akkor - mint ahogy a zavaros víz leülepszik és átlátunk rajta - úgy a tudatunk természetét elfátyolozó benyomások is letisztulnak és mély tapasztalatot nyerhetünk belőle.

Ez az élmény - ami ragyogó tér - egy szép napon annyira erőssé válik, hogy intenzívebb élményt nyújt, mint bármilyen jelenség, ami megjelenik benne, és többé már nem veszíthetjük el.

A Gyémánt Úton ez a fejlődés nagyon intenzívvé válhat. Azonban több feltételnek kell jelen lennie, mint ha a Buddha tanításainak alacsonyabb szintjét használnánk. Mivel ezek a módszerek nem fogalmakkal, hanem tapasztalatokkal dolgoznak, szükségünk van egy Lámára, aki képes ezt megadni. Ő már elvégezte azt a munkát, ami a tudat természetének ismeretéhez szükséges, így meg tudja nekünk mutatni azt. Ezt röviden áldásnak nevezik. Bizalmat ad abban, hogy mindez létező, nem csupán teoretikus olvasmány.

Módszereket ad, melyek magyarázatok és meditációs gyakorlatok formájában jelennek meg. A megvilágosodás különböző aspektusaival (Buddhaformákkal) kapcsolja össze tudatunkat. Később ezen tiszta formában meditálunk és mantrákat ismételjük, vagyis a tudatunk hétköznapi állapotát egybeolvasztjuk annak igazi lényegével. Így egyre jobban azonosulva az óceán mélységével, nem csupán a felszínen lévő hullámokkal, a tükör ragyogásával, és nem az abban változó képekkel, vagyis a tudat természetével, nem pedig az abban megjelenő érzelmekkel, hangulatokkal és mentális állapotokkal, relatív szinten is egyre közelebb kerülünk ahhoz, amit igaz természetünknek nevezünk.

Végül a Láma védelme abban segít, hogy az intenzív módszerek hatására felmerülő tisztulási folyamatokban mindentől a maximumot tanuljunk, és csak azon menjünk keresztül, ami feltétlenül szükséges a fejlődésünkhöz.

Sok sikert mindnyájunknak!

(A témáról bővebb információt nyújt Tanárki Dávid)

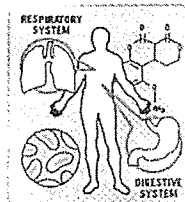
BE READY! AVAGY BÍ REDI!

Jó tanácsok katasztrófák esetére! (Az alábbi szöveg angol eredeti után, saját fordítással készült.)

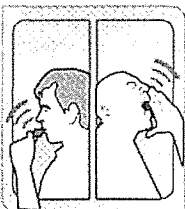
Az amerikai kormánynak van egy új weboldala: <http://www.ready.gov>. Az oldalon az érdeklődő jó tanácsokat találhat katasztrófa helyzetek esetére, amolyan oktató célzattal. Szerkesztőségünk nem kímélve a fáradságot, feldolgozta és eljuttatta hozzátok ezeket a jó tanácsokat. A vicces az, hogy ezek a képek annyira félreérthetőek, hogy akármit is jelenthetnek. Íme néhány értelmezés.

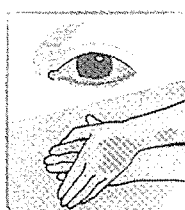
Ha felgyújtottad magadat, ne rohanj.

Ha a tüdőd és a gyomrod beszélni kezd, állj széttárt karokkal, amíg abba nem hagyják.

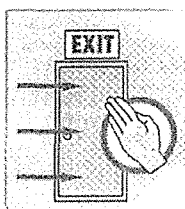
Ha terroristát látsz, fújd meg az anti-terrorista sípodat. Ha te vagy Vin Diesel, kiabálj nagyon hangosan.

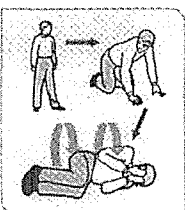
Figyelj azokra a terroristákra, akiknek kötőhártya-gyulladásuk és leprájuk van. Általában mániákusan dörzsölgetik a kezüket.

Ha terrorista nyilat látsz, a válladdal szorítsd a falhoz.

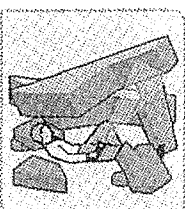
Ha csukott ajtót találsz, nyisd ki egy karate ütéssel.

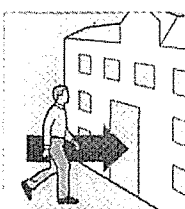
Ha vegyi támadás során elveszíted a kontaktlencsédet, ne állj meg keresgélni.

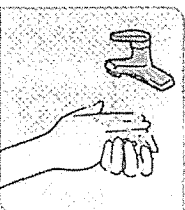
Ha leomló törmelék alá szorulsz, spórolj az oxigénnel. Ne szellents.

Használd a zseblámpádat, hogy felemeld magadról a faltörmeléseket.

Ha sugárzás ért, érdemes elgondolkodnod rajta, hogy talán gigantikus méretre mutálódtál: vigyázz a fejeddel.

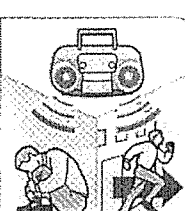
A himlővírus eltávolításának módja, ha kezet mosol szappannal, vízzel és legalább egy kar nélküli kézzel.

Ha sugárfertőzött mutánssá váltál eldeformálódott kézzel, ne felejtse el becsukni az ablakot. Senki sem akarja látni azt a borzalmat.

Michael Jackson terrorista. Ha meglátod ezt a "simulékony bűnözőt" a halott szemeivel, fuss el.

Ha hallod a rádióban a Backstreet Boys, Michael Bolton vagy Yanni zenéjét, kuporodj le a sarokba, vagy rohanj, ahogy csak bírsz!

És ne feledjétek: a Zsiráf mindig vigyáz rátok!

Aranyköpések

Ki az a Rigó Jancsi?

Valami kis nyelvtudást kellene beleölni az újság evangéliumába... (Gergő)

Munkamorál-javító kapcsológomb (Gergő)

Olyan süket vagy is! (FE)

Ez egy mutáns zsiráf! Még nyiheg is! (MicRobi)

Kriminológus (MicRobi)

Lesz nagy hepaj bogrács-készítéssel! (=bográ-csozással, Gergő)

És még képesek a kettőből a felét kiválasztani! (FE)

Nélkülönözhetetlen (MicRobi)

Ha földönkívülieket hívsz a koliba... (=nem kolisakat, Szili)

Katonai képzés ki (FE)

Fölakasztható tojástartó színespapírnnyúl (Bettisz)

Olyan elterelő hadműveleteket végzel irántam! (FE)

Csak tudom! Nem emlékszem félre! (M. Peti)

Meglepődtünk benneteken! (Timi)

Tényleg! A belépővel bejöhetsz, meg haza is mehetsz! (Tóth Rita)

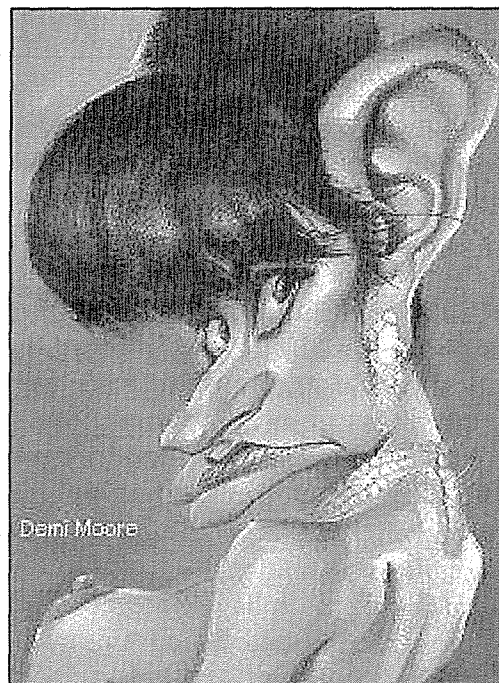
Nem normális, csak tesis! (K. Zoli)

Ez már majdnem jó! Már elkezdett szenesedni! (M. Peti, szalonasütés közben)

Meg kell gondolni, csak nem azért ennyire nem! (FE)

Egy hari volt szó ró! (FE)

Azért téged is sajnállak. Te mindig be vagy nyomva! (Anikó, MicRobinak)

Amikor iszok, olyan aranyos vagyok! (B. Éva)

Akkor szia! Jó gyantázást! (Nita)

Aztán jöttek a terpeszhangyák... (Ancsa)

MegIQ-ztuk magunkat!

Input-output manager (=portás)

Az még a hagyján!

Térképgömb (=földgömb)

Keresztanyunak elromlott a filodendronja!

(=kipusztult)

KSH = Kölcsönös Segítség Hazádnak

MicRobit faggatva a sérüléseiről:

- És hol majálistóztál?

- Pótkerékben, állítólag...

Tanárok:

A hiszteroidok olyanok, mint a kaméleon! Kiismerik a vezetőt, és úgy tesznek, mint akik alkalmazkodnak! (Nagyné, Kiss Mária)

Jelrendszeret (T. Kiss Tamás)

Tüskét, békát, bogarat kiabáltak egymásra! (T. Kiss Tamás)

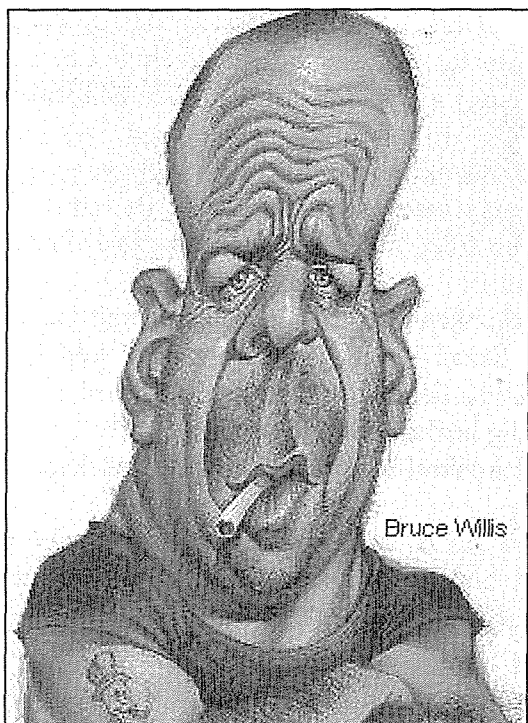
Ez a könyv egy hatos kölcsönzési idejű (=egy hetes; az egyik könyvtáros)

Gyerekek:

Bettikével beszélgetek a babáról:

- Hát ennek a babának meg tetkója van?!

- Igen. Én tetkoltam!

Észak - Kelet Magyarországi Regionális Focikupa Döntője (Gyöngyös)

Kis főiskolánk kollégiumának csapata elfogadta a meghívást a fent megnevezett viadalra. Az eseményre 2003 májusában került sor a gyöngyösi főiskola területén található aszfaltpályán. A megjelent csapatok a dunaújvárosi főiskola, az Ybl Miklós főiskola, a helyi gyöngyösi főiskolások és természetesen mi, azaz a SZIE-JFK.

Miután délután megérkeztünk Gyöngyösre, és bevártuk egymást a buszközpontban, el is indultunk, hogy megmértezzük magunkat a többi csapattal. Gyors szállásfoglalás és egy kis melegítés után (nem égetett szesszel...) el is kezdtük az első meccset a Dunaújvárosiak legjobbjával. A csapatunk Molnár-Horváth, Gulyás, Eszes, Pálincás, Kovács, Csató játékosokból állt, és mivel 4+1-es felállásban kellett játszsanunk, éreztük, hogy lehet keresnivalónk, mivel gyors játékosok alkotják a csapatot.

Az első mérkőzés remekül kezdődött, ugyanis Gulyás góljával gyorsan megszereztük a vezetést, amelyet nem sokáig sikerült megőriznünk, hiszen fordítottak a Dunaújvárosiak. Ekkor azonban egy sajnálatos baleset történt, mivel Pálincás (Puccér) Csaba lába kificamodott, és a mentő szállította el (Hál' Istennek később visszahozták, és így este már együtt lehettünk). A csapat tartását mi sem bizonyította jobban, hogy megfogyva bár, de törve nem Eszes góljával kiegyenlítettünk, majd ugyanő szállította a harmadik gólunkat is. A második félidőben megint fordulat állt be, ugyanis a lelkes és - el kell ismerni - jól játszó Újvárosiak megint fordítottak (4-3), de szerencsére megint jött a válasz. Előbb Gulyás távoli lövésével egalizáltunk, majd egy perccel a vége előtt egy csodálatos támadás végén (sakk-matt akció) Bereczki a győzelmet jelentő találatot is megszerezte (Hú de kellett...) Így a végén ünnep itt, bánat ott, amit ellensúlyozni próbáltak egy 10 literes kannás borral).

A második meccset az Ybl Miklós Főiskola és a helyi Gyöngyösiak játszották. Itt a Gyöngyösiak egy-két NB-s kézilabda játékoskal kiegészülve megsemmisítő vereséget mértek a vendégekre 7-1 (Már itt éreztük, hogy a döntőt a helyiekkel kell megvívnunk).

A második összecsapásunkkor az előbb eltárgált Ybl-t kellett a döntőbe jutásért legyőznünk. Itt gyakorlatilag a cserescapattal 10-0-s győzelmet arattunk. Góljainkon: Molnár, Horváth, Kovács, Csató, Eszes és Gulyás osztozott. És mivel a Gyöngyösiak is megverték az addigra már erősen illuminált állapotba kerülő Újvárosiakat, mindenki már csak a döntőre koncentrált. Nagyon komolyan készültünk erre a történelmi meccsre, ugyanis a Jászberényi főiskola történetében én személy szerint nem emlékszem, hogy valaha is megnyert volna egy Foci trófeát, de még az évkönyvekben sem találtam erre hasonló példát. Tehát ezzel az elvárással kezdtünk bele a döntőbe. A mérkőzés elején még a hazai környezet hatására (buzdították őket rendesen) beszorítottak minket, de utána nem ismertünk könyörületet. A Molnár-Horváth, Gulyás-Csató, Eszes összeállításban kezdő majd a cserék Kovács, Bereczki hatására még lendületesebbé váló csapatunk egyszerűen lehengette a helyieket. A félidőt 6-0-al zártuk. Majd sokat elmond a teljesítményünkről, hogy a Gyöngyösiak a szépítő találatukat 10-0-nál szerezték meg. A vég 11-1 ide.

Ilyen döntőt én még életemben nem éltem át: sziporkázott mindenki, egyszerűen nem volt gyenge pontunk. Nem tudom, hogy a villanyfény vagy a közönség hatására, vagy csak szerencsénk volt, de remek játékkal szereztük meg a trófeát. A végén mindenki nekünk tapsolt, de főleg a két leglelkesebb szurkolónk, Török Eszter és Halász Melinda.

A díjátadáskor az addigra már megérkezett Puccérral a nyakunkban vettük át a megérdemelt jutalmunkat. Ezzel a tornagyőzelemmel jogot szereztünk arra, hogy Észak-Kelet Magyarországot képviseljük a Dunaújvárosban megrendezésre kerülő FEKOSZ (Felsőoktatási Kollégiumok Országos Szövetsége) napokon (az itt történekről majd a következő számban olvashattok, addig húzzátok ki valahogy...)

Aki pedig ezen írás elolvasása után kedvet érez arra, hogy a vérrel-verejtékkel megszerzett kupát megtekintse, az a Kollégiumi Bizottság irodájában ezt is megleheti.

És még valami... Molnár Barna barátommal úgy döntöttünk (ja, és az egész csapat), hogy jövőre mi rendeznénk meg ezt a viadalt itt, Jászberényben. A helyszín és az időpont még nincs lefixálva, az viszont biztos, hogy meg akarjuk védeni a kupát, és ehhez reméljük a ti segítségeket is megkapjuk.

A Fantasztikus Focicsapat

Mivel a címből is érzékelhető, kis iskolánk labdarúgói a FEKOSZ Észak-Magyarországi győzteseiként részt vehettünk a Dunaújvárosi Országos Regionális Focikupán. Nem kis meglepetést okozva került csapatunk erre a megtisztelő helyre, mert ismerve a többi csapat lehetőségeit és a fiúk létszámát, (de szerény teljesítményünkkel ellensúlyozva) óriási sikert könyvelhettünk el. A 11. Nyári FEKOSZ találkozó 3 napos program sorozata között az Országos Futball Döntő a 3. napon kapott helyet, nem kis bánat volt ez csapatunk számára, hiszen vigyázni kellett a csapat "kondíciójára". A harmadik napon felvonult csapatunk a pályára.

A csapatunk útjába először a Budapesti Régió győztese került, amely mérkőzés nagy sajnálatunkra 3:1-es vezetés után 3:3-mal végződött.

Második mérkőzésünkön sem tudtuk fergeteges mezőny-fölényünket kihasználni, és az ellenfél egész mérkőzésen vezetett két támadásából az egyiket könyörtelenül kihasználta (Puccér eladta a labdát a középpályán, és Barna csodálatos kifutása után nézhettük a háló rezgését).

Harmadik mérkőzés: Szeged a pályán, és Jászberény asszisztálása mellett a supercsapat elvérzett. Itt már egy-két játékosunknál szakadt a cérna. Kiállítás, öngól a csapategység megbomlása, végeredmény Szeged javára.

A negyedik meccsen a téttől már nem nyomva, igazi örömjátékot játszva 5:2-re nyertünk a Szolnoki Főiskola csapata ellen.

Konzekvenciát levontuk, oklevelet, labdát elraktuk, büdös cuccot levettük és üdítőnk mellett a Zanzibár koncertje közben, elmerengtünk a 4. hely titkáról. Szép volt, jó volt, legyengített erőnléttel is tisztességesen helyt álltunk. = Azért jobb lett volna első nap focizni!!!!!!

Csapat tagjai voltak: Berecki Balázs, Gulyás István, Horváth Csaba, Eszes György, Csató Péter, Kovács Attila, Gede Norbert, Molnár Barna, Pálkás Csaba.

Barna, Puccér

Legyenek ez ifjú focisták büszke példái annak, hogy ha van bennetek szufla és kitartás, könnyen válhattok ily nagyokká, no meg persze híressé.

Edzési lehetőségeitek már pedig vannak. Hiszen minden hétfőn és szerdán 17 órától kosár-, keddenként röplabda- és ugyancsak szerdán 16 órától foci- "edzések" vannak a főiskolai tornateremben.

-a szerk.-

Galéria

Immár második alkalommal jelenik meg a Zsiráf utolsó oldalán képgaléria. Ez a dolog viszont csak úgy valósulhat meg, hogyha a szerkesztőségbe (124) vagy Dávidnak (222) beadjátok a fényképeiteket. Ezek közül egyet-kettőt-hármat kiválasztunk, és a következő lapban megjelentetünk. Ameddig pedig a képeket válogatjátok, vagy a tökéletes fényre vártok valahol a füben hasalva, az ujjatok az exponáló gombon és... addig is a saját képeimmal üttetek benneteket.

Tanárki Dávid

